

Yüzsüzler

– 4harf1kelime · 08 Eylül 2015

Yazar, evinin alt katındaki çekyatta uzanırken kalemine sarılır. Birkaç giriş denemesi yapmasına rağmen hiçbiri içine sinmez. En sonunda eski stillerinden birini kullanarak başlar yazısına.

Sevgili dostlarım, merak ediyorum "yüzsüz olmak" ne demek? Yada kimler, neden yüzsüz olurlar? Kafama takılan sorularla yeniden sizlerle. diyen yazar, kısa bir ara verip telefonundan çalan şarkılara odaklanır. Birkaç şarkıyı hızlıca geçtikten sonra birinde durur ve yazısına kaldığı yerden devam eder.

Siz iyi birisinizdir. Ve hayatınızda iki kişi vardır. Bunlardan biri; sizi sürekli üzer ve daha sonra hiçbir şey olmamış gibi gelir sizle muhabbet etmeye, eğlenmeye çalışır. Utanmadan bir de her seferinde pişmiş kelle gibi sırtır. Yazar bir an durur. Çünkü pişmiş kellenin sırtıma olayı yüzünde belli belirsiz bir tebessüme sebep olmuştur. "Artık pişmiş bir kelle nasıl sırtıyorsa" diye düşünüp yüzündeki tebessümle yazısına geri döner.

Bunda hiç utanma yoktur. Sürekli sil baştan yaşar. Ama bu sırada o silginin sildiği sayfanın ne kadar yıprandığına dikkat etmez. Belki silerken azıcık da yırtmıştır ama fark edemez. Yada etmez... Zira kendi yıpranmadığı sürece önemi yoktur hiçbir şeyin ve hiç kimsenin... İşte bu zatı muhterem yüzsüzdür. Hatta yüzsüzlerin medar-ı iftiharıdır.

Gelelim hayatınızdaki ikinci bireye... O da sizi üzer... Ama onun ilkinden bazı farklılıkları vardır. Mesela sizi bilerek üzmez. Çünkü üzülmeyi istemez. Gelin görün ki tıka basa doldurulur ve derler ya hani kişinin sevdiği kişiye nazı geçer diye, belki ona dayanarak içinde dolan ne kadar şey varsa sizde patlar... Nazının size geçeceğini biliyordur çünkü.

Tüm bunları bilmesine rağmen, sizi üzme faslı geçip yaptıklarının farkına varır ve pişmanlıktan kahrolur. Sizden gelip özür dilemek ve affınıza sığınmak ister ama ufak bir sorun vardır. Yaptıklarından dolayı o kadar pişmanlık ve utanç içindedir ki yüzünüze bakacak yüzü olmadığına inanırlar. O kötü olaylardan sonra sizinle göz göze gelmeye, yüzlerini yüzünüze çevirmeye utanır. Bu tarz muhteremler de yüzsüzdür... Ama sadece kendilerine göre... Halbuki onların bu davranışı yüzsüzlük değildir. Karşısındakinin de bir kalbi olduğunu bilmesi ve o kalbi yorduğu için onurlu bir pişmanlık yaşamasıdır.

Yazar,Umarım sizin hayatınızdaki "yüzsüz" insanlar; yukarıda bahsedilen ikinci kişilerden oluşur ve hiçbir zaman da maske takma ihtiyacı duymazlar. şeklinde bir temenni ile bitirir yazısını...